

ligning med Regjeringens Forslag vil blive henimod 300,000 Rbd. Det forekommer mig virkelig, at det er en sand demokratisk Grundsatning at gjøre gjældende at sige, at man vil have, at det skal være lige for Alle, og har Nogen Raad til at bruge saadan Overskødighed som Lobaft, saa maa han ogsaa tage Følgerne deraf og betale den Skat, som bliver lagt derpaa. Der blev udtalt af den ærede Ordfører, at dersom vi ikke forhøiede Lolden paa Lobaft, saaledes som det er foreslaaet, saa vilde vi kunne undgaa et andet Lovforslag om Bestatning af indenlandsk Lobaft. Siden denne Sag er bragt i Forbindelse dermed — og den ligger meget nær — maa jeg maaske udtale et Par Ord derom. Jeg tror, at det er en Feiltagelse. Jeg holder ikke meget af saadanne Lovforslag, og jeg holder i det Hele taget ikke meget af en saadan indenlandsk Forbrugsbestatning, eller hvad man nu vil kalde det, men saalænge som vi have Lold, tror jeg ikke, at vi kunne undgaa at foretage en saadan Bestatning, og jeg tror heller ikke, at vi kunne undgaa det ved at lade være at røre ved Lobaftstolden ved denne Leilighed, thi en af Grundene til, at Lobaftdyrkingen ikke har udbredt sig mere her i Landet, er utvivlsomt den, at den ikke er bleven drevet paa en fornuftig Maade. Lobaftdyrkingen her i Landet er ikke fulgt med Tiden, og der kan vistnok ikke være Tvivl om, at hvis et saakaldt Konsortium tog Sagen i sin Haand, vilde det kunne dyrke Lobaft i en saa stor Maalestok og drive Forretningen saaledes, at alle de Smaafolk, som nu have Forhøjneste af at dyrke Lobaft, vilde blive seilede fuldstændig agter ud, og saa tillader jeg mig at spørge, om ikke et Forslag om Bestatningen af den indenlandste Lobaftsaal med Lethed vilde kunne gaa igjennem her. Jeg tror derfor, at det kun er at forhale Tiden til ingen Nytte, at ville standse et saadant Lovforslag; men saa er der heller ikke nogen Grund til ikke at sætte Lobaftstolden op eller i det Mindste til — som det er foreslaaet af et andet æret Medlem, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (G. Petersen), hvis Forslag dog ikke fremtræder aabenbart — ikke at røre ved den af Regjeringen foreslaaede Lobaftstold, hvilket jo praktisk udføres ved at stemme saavel imod Flexaltets som imod Mindretallets Forslag. Foreløbig skal jeg, som sagt, anbefale Forslaget under Nr. 68. — Det glædede mig, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Lange) saa varmt anbefalede det Forslag, som er stillet under Nr. 71, som ogsaa er et Mindretalsforslag, men er stillet af et stort Mindretal, nemlig af 7 Medlemmer, altsaa meget nær ved at være et Flertal. Jeg skal ganske slutte mig til ham og kun gjøre opmærksom paa, at der er et andet Vædringsforslag under Nr. 79, som staaer i en vis Forbindelse hermed, og som sigter til at gjøre saadanne Ting, som ere Nødvendighedsartikler, billigere. I Øvrigt haaber jeg, at Andre,

som ere bedre inde i Sagen, ville udtale sig nærmere om disse Forslag, og jeg skal derfor ikke andet end foreløbig anbefale dem. Endelig skal jeg ikke undlade, endstjøndt det maaske kunde synes at være imod Reglerne, at anbefale det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen), da den ærede Forslagsstiller ikke selv har gjort det. Forslaget gaar ud paa at indbringe Præstø med Fag under samme Omraade, som er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg er overbevist om, at ogsaa dette Forslag med Lethed vilde have faaet et Flertal for sig, dersom man i Tide var bleven opmærksom paa det.

Fenger. Jeg haaber, at det høie Thing vil inde af det Foredrag, som jeg holdt ifor-gaars, at naar jeg ikke har kunnet slutte mig til Udvalgets Flertal med Hensyn til en Mængde af de vigtige Vædringsforslag, som det har opstillet, er Grunden dertil ingenlunde den, at jeg ikke har anset dem for Forslag, som det vilde være særdeles ønskeligt, at man kunde faae vedtagne; men at jeg har mistvivlet om, at vi i en nogenlunde nær Fremtid vilde kunne faae Loldreformen ført igjennem, dersom disse Forslag bleve vedtagne. Jeg vil derfor bede det ærede Thing være overbevist om, at det ingenlunde er nogen principiel Modstand mod en Mængde af de Loldnedsættelser, som ere foreslaaede af Flexaltet, som ligger til Grund hos mig i nærværende Sag, men at det alene er den Slags finanspolitiske Hensyn, jeg nys har tilladt mig at nævne. Hermed kan jeg altsaa i al Almindelighed udrykke mine Ansuelser med Hensyn til en hel Del af de allervigtigste af de Forslag, som ere fremsatte til nærværende Afnit, og behøver altsaa ikke at omtale dem i det Enkelte. Jeg vil dog gjøre en Undtagelse med Hensyn til et af dem, fordi det forekommer mig, at der er man saa overmaade nær ved at staa paa Grændsen af, hvad der kan siges at være virkelig rimeligt. Det er et Forslag, som jeg har set allerede hos flere af det høie Things Medlemmer, der ellers ikke staa paa samme Standpunkt som jeg med Hensyn til disse Sager, har vakt nogen Betænkelse, nemlig Forslaget om Nedsættelse af Sufferstolden. Jeg vil bede de ærede Medlemmer lægge Mærke til, at den ene Skilling, som man vil nedsætte Lolden paa Suffer med, volder Statskassen en Afgang af henved en halv Million Rigsdaler om Aaret, hvilken Afgang altsaa, dersom vi tænke os den erstattet ved en Indkomstskat, vil udgjøre lige saa meget som omtrent $\frac{1}{2}$ pCt. Indkomstskat. Og jeg tror, mine Herrer, naar de nærmere ville tænke derover og arbeide disse Ting mod hinanden, hvad De tro, at Befolkningen vil være bedst tilfreds med, enten at komme til at betale en Skilling mere for Pundet af Suffer, som det NB. ved Siden deraf er meget usikkert, om de ville blive